

BEROUNSKÝ KATOLICKÝ ZPRAVODAJ

Obsah:

- Naléhavě hledáme pomocníky pro prodej tombolových lístků na Hrnčířských trzích. Ozvěte se!str. 3
- Výtěžek z Hrnčířské tomboly pro zajištění statiky kostela ve Sv. Janu pod Skalou.... str. 8
- Kupte si svůj metr farního dvora.....str. 9
- Obnova poutního místa u Tří Habrů..... str. 10
- Pěší pout': Z Dobříše do Sv. Janu..... str. 12
- Doteky světlastr. 13
- Slova Kosmy, kronikáře českého..... str. 18
- Cesta ke skautům..str. 20

"Bud' práci čest!", aneb "Kam až mohu jít?"

Často přemýšlím nad situací mnoha lidí, kteří hledají své uplatnění v nějakém zaměstnání a zvažují nejen výši vydělaných finančních prostředků, ale i podmínky a okolnosti, za kterých budou dané zaměstnání vykonávat. Situace na trhu práce není nijak jednoduchá, a to ani v okolí Prahy, kde je nabídka míst stále "velmi dobrá".

Je přirozené, že každý, kdo se staví ke svému životu zodpovědně, chce ve svém životě nějakým způsobem rozvinout své schopnosti, nějak se realizovat a býti také ve společnosti alespoň trochu prospěšný. Přitom je asi rovněž zcela normální, že k důstojnému životu patří i slušné hmotné zajištění, a tak zvláště tam, kde člověk má zodpovědnost nejen za sebe, ale i za své blízké, za děti, výše vydělaných finančních prostředků hraje též svou nemalou roli. Bez peněz to v životě také moc nejde, což ale samozřejmě neznamená, že bychom se měli stát jejich otroky.

Problém na trhu práce však spočívá pro mnohé i v tom, za jakých podmínek je možné si své představy o cca 1/3 svého života naplnit a přitom si svůj "životní standart" zajistit. Situace a pracovní podmínky jsou v některých případech velmi tvrdé, např. u mnohých slovenských či

ukrajinských dělníků jsou jedním slovem nelidské. Tvrdé pracovní podmínky vidím ale i např. ve sféře podnikatelské, kde možná dotyční mají vyšší příjmy, ale rozhodně je nemají nijak "zadarmo". Často jsou vykoupeny na úkor enormního pracovního vypětí, spousty hodin přesčasu, nervového zatížení. Také v jiných oblastech trhu práce, zvláště tam, kde pracovní možnosti jsou omezenější, se mnozí stávají pouhou "pracovní silou", kde se člověk vytrácí...

A tak pamětliv hesel "Bud' práci čest" či "Práce šlechtí člověka" se ptám: "Kam až člověk může jít, a do čeho by už rozhodně jít neměl, či z čeho by měl co nejrychleji vycouvat?"

Otázka je to složitá, navíc pro každého tu jsou (nebo také bezprostředně nejsou) jiné možnosti k řešení. Nemám proto k dispozici nějakou univerzální odpověď. Snad by ale člověk neměl být tam, kde je jeho důstojnost pošlapávána, kde vlivem okolností přestává být člověkem, kde je vážně ohrožováno jeho zdraví, kde už nemá čas na osobní či rodinný život, kde... Nevím, zda je to tak pro každého možné. Každopádně my, co máme "slušnou práci", bud' me za ni vděční!

Josef Pecinovský

Zprávy z farnosti

 Bohoslužby ve farnosti Od začátku září se opět vracíme k řádnému pořadu bohoslužeb:

Rozpis bohoslužeb:							
	<i>Pondělí</i>	<i>Úterý</i>	<i>Středa</i>	<i>Čtvrtek</i>	<i>Pátek</i>	<i>Sobota</i>	<i>Neděle</i>
<i>Beroun</i>	17.30	17.30	17.30	17.30	17.30		9.30 17.30
<i>Král. Dvůr</i>			17.30		17.30		8.00
<i>Loděnice</i>				17.30			9.30
<i>Tetín</i>		19.30			19.30		11.00
<i>Sv. Jan</i>		20.00	7.40				8.00
<i>Nížbor</i>							15.00
<i>Chýňava</i>							11.00
<i>Hýskov</i>						17.30	
<i>Vráž</i>						16.30	
<i>Hudlice</i>						15.00	
<i>Podkozí</i>						19.00 *	

* *Bohoslužby v Podkozí: jen v sobotu 8. a 29. září*

 1. pátek v měsíci - 7. září. Mše sv. v kostele sv. Jakuba začíná v 17.30 hodin. Od 16.00 hodin je možné přijmout svátost smíření.

 Svátek Narození Panny Marie: poutní mše sv. v Hýskově. V sobotu 8. září od 17.30 hodin bude v kostele Narození Panny Marie v Hýskově sloužena poutní mše sv., ke které jste zváni

 Setkání s přáteli z Rijswijku

- **V sobotu 8. září** se po odpoledním koncertu, jenž začíná v kostele sv. Jakuba od 17.00 hodin, uskuteční na farní zahradě setkání s přáteli z holandské farnosti Rijswijk. K setkání jste srdečně zváni.
- **Nedělní dopolední bohoslužba od 9.30 hodin v kostele sv. Jakuba** bude společným "česko-holandským" díkůvzdáním přátel z Rijswijku a našeho farního společenství za vše dobré, co nám Bůh dává, zvláště za to, co můžeme společně sdílet...

 Svátek Povýšení sv. kříže. Liturgii svátku Povýšení sv. kříže budeme slavit v kostele sv. Jakuba v pátek 14. září v 17.30 hodin.

 Svátek Povýšení sv. kříže: poutní mše sv. v Nížboru - 16. září. Poutní mše sv. bude v kostele Povýšení sv. kříže v Nížboru sloužena v neděli 16. září od 15.00 hodin.

 Pouť církevních škol ke sv. Ludmile na Tetín. V sobotu 15. září se na Tetíně uskuteční tradiční vikariátní pouť, ke které se v letošním roce připojí i zástupci církevních škol. **Slavnostní liturgii bude u kostela sv. Ludmily od 10.00 hodin předsedat pražský světící biskup Václav Malý.** Bližší program pouti bude včas uveden na webových stránkách farnosti a na nástěnkách v kostelech.

- **Řeckokatolická liturgie na Tetíně.** V **neděli 16. září** od **11.00 hodin** bude v kostele sv. Ludmily u příležitosti jejího svátku sloužena slavnostní řeckokatolická liturgie, které bude předsedat vladyka Mons. Ladislav Hučko, apoštolský exarcha. K účasti na “východní” liturgii jste srdečně zváni.
- **Slavnost sv. Václava - 28. září.** Mše sv. ke cti sv. Václava bude sloužena v pátek **28. září** v kostele sv. Jakuba od 17.30 hodin.
- **Poutní bohoslužby v Loděnicích a v Podkozí**
Poutní mše sv. ke cti sv. Václava budou slouženy:
- v Podkozí - v sobotu **29. září** od **19.00** hodin
 - v Loděnicích - v **neděli 30. září** od **9.30** hodin. Po mši sv. zveme k příjemnému posezení a občerstvení na farní zahradě.
- **Bohoslužby v Podkozí.** Bohoslužby v kapli sv. Václava se konají v sobotu **8. a 29. září**, vždy od **19.00 hodin**.
- **Příprava dospělých ke křtu.** Od počátku školního roku budou pravidelná setkání pro dospělé, kteří svou cestu k Bohu a k prožívání své víry v Církvi teprve hledají. Setkání budou probíhat v budově fary **každou středu od 18.30 - 20.00 hodin. První setkání se uskuteční ve středu 12. září od 18.30 hodin.**
- **Biblické hodiny.** Ke společným biblickým hodinám se letos budeme scházet pravidelně **každé úterý po večerní mši sv.** První setkání se uskuteční **v úterý 4. září od 18.30 hodin v budově kaplanky.** Kdo chce objevovat hloubku Božího slova, je zván a vítán.
- **Hovory o víře.** Pravidelně **každý čtvrtek po večerní mši sv. se od 18.30 hodin** budeme scházet s P. Benediktem Hudemou ke společným “hovorům o víře”. První setkání se uskuteční **ve čtvrtek 6. září od 18.30 v budově kaplanky.**
- **Setkání v Králově Dvoře - Počaplech.** *Od září se budeme též každý pátek po večerní mši sv. (od 18.30 hodin) moci scházet i na faře v Králově Dvoře.* Věříme, že setkání pomohou nejen k vzájemnému bližšímu seznámení, ale i k prohloubení vědomostí i praktického života z víry. První setkání se uskuteční **v pátek 14. září od 18.30 hodin na počapelské faře.**
- **Farní knihovna** bude otevřena v neděli **9. 9. a 23. 9.** vždy od 10.30 do 11.15 hodin v přízemí fary v Berouně.
- **Hrnčířské trhy.** Ve dnech **8. a 9. září** se uskuteční tradiční hrnčířské trhy. Prosíme o pomoc s přípravou tradiční tomboly. Vyzýváme především skauty, ale i kohokoli z ostatních. Není nutná žádná kvalifikace, pouze chuť. Je třeba pomoci s realizací, prodejem a distribucí losů. Vítání jsou i pomocníci pro hlídání v kostelech, které by měly být otevřeny po celý den. Výnos tomboly bude použit na úhradu nákladů spojených se zajištěním statiky kostela Narození sv. Jana Křtitele ve Svatém Janu pod Skalou. **Ozvěte se co nejrychleji P. Cyrilu Kubánkovi na tel: 605 981 000.**
- **Letáček “Nedělní liturgie”:** Připomínáme, že na stolku s tiskovinami najdete periodikum “Nedělní liturgie”, kde jsou uvedeny liturgické texty i s výkladem nejen na neděli, ale na celý liturgický týden. Jsou k volnému rozebrání.
- **Schránka pro články a zprávy do farního zpravodaje:** Kromě papírové krabičky “BKZ - Dotazy a články” v kostele sv. Jakuba jsme pro lepší kontakt s redakcí zpravodaje umístili kovovou schránku do vestibulu berounské farní budovy pro vaše náměty, články, dotazy či

zprávy. Naleznete ji nalevo vedle hlavních dveří opatřenou štítkem s logem *Berounský katolický zpravodaj*. Těšíme se, že bude hojně využívána. -red-

 Svatováclavská sbírka proběhne v neděli 23. září a bude určena na církevní školství.

 Setkávání maminek s dětmi: Během prázdnin setkávání maminek na půdičce farní klubovny neprobíhalo. Sejdeme se opět ve čtvrtek 6. 9. od 9 hod. Pozor změna: nová kontaktní osoba je **Hanka Štusáková, tel: 602 610 893**. Upozorňujeme všechny maminky, které nechodí pravidelně nebo které se chystají přijít poprvé, aby Hanku neváhaly kontaktovat, protože nejsou výjimkou čtvrteční akce mimo uvedené prostory kaplanky.

 Výuka náboženství v novém školním roce 2007/2008. První setkání mládeže a dětí, které budou v tomto školním roce navštěvovat výuku katolického náboženství, se uskuteční v **kapli Povýšení sv. kříže v úterý 4. září v 16.00 hodin**. Po skončení mše sv. budou děti rozděleny do skupin podle věku, znalostí a časových možností. *Rozvrh hodin vezměte s sebou! Večerní bohoslužba v kostele Zvěstování Páně odpadá!*

Předběžný rozvrh hodin náboženství:

	Pondělí	Úterý	Středa	Čtvrtek	Pátek
9.30 - 10.00	mateřská škola				
15.00 - 15.45	3. - 4. tř.				
14.30 - 15.15		5. - 6. tř.			
15.00 - 15.45					7. - 9. tř., gymnázium
15.30 - 16.15		1. - 2. tř.			
19.00 - 21.00				spol. mládeže	

Tento rozvrh je předběžný, může být v případě nutnosti změněn. Uvádíme jej takto s předstihem proto, aby si rodiče s dětmi mohli jiné aktivity plánovat tak, aby s výukou náboženství nekolidovaly.

 Zveme všechny příznivce naší české historie na prohlídku starobylého Tetína. Jak napovídá sám název, nahlédnete s odborným průvodcem do historie dávného věku, kdy dcera knížete Kroka Teta dala postavit na tomto místě svůj bájný hrad, dále pak do počátků křesťanství, kdy zde byla zavražděna svatá Ludmila, která tu nějaký čas sídlila, a konečně se podíváte i na zbytky přemyslovského hradu ze 14. stol. Projdete v této pozoruhodné vesničce třemi kostely, z nichž dva jsou funkční a třetí využívá obec pro výstavy výtvarného umění - tento rok jsou zde vystaveny obrazy ak. malířky Tiché s motivy krajiny z okolí Tetína. Průvodce vás nasměruje i do muzea, kde jsou umístěny bohaté nálezy z vykopávek. Kromě historie se potěšíte tetínským hradištěm pohledem na překrásnou krajinu v okolí Berounky a načerpáte neopakovatelnou atmosféru, kterou toto místo dýchá.

Průvodcovská služba probíhá od září do konce října každou sobotu a neděli. V případě zájmu zvoňte na faře (čp. 18).

 Výstava obrazů Tatjany Tiché Mezi řekou a skalami v Galerii v kostele sv. Jana Nepomuckého na Tetíně: *"Vystavený cyklus Mezi řekou a skalami nás upomíná na to kolem*

nás a v našich životech, co plyne a mění se, a na to, co je stálé." Otevřena do konce září o víkendech a svátcích, s průvodcem v rámci tetínského prohlídkového okruhu.

Z vikariátu

 Hlavní pouť v Hájku. Hlavní pouť na mariánském poutním místě Hájek u Prahy se koná na svátek Narození Panny Marie v sobotu 8. září 2007. Poutní bohoslužba začíná v 10.30 hodin. Doprovodný program: prodej křesťanských knih, občerstvení, koncert skupiny "Ztracenka", hry pro děti, prohlídka kláštera s výkladem, výstava fotografií P. Filipa Rathouského OFM. Srdečně zvou bratři františkáni.

Koncerty v kostelích

 Spirituál kvintet ve Sv. Janu pod Skalou V neděli 9. září od 16.00 hodin v kostele Narození sv. Jana Křtitele ve Svatém Janu pod Skalou vystoupí se svým již tradičním koncertem Spirituál kvintet. Vstupné 150 Kč a 80 Kč (děti 7-15 let). Rezervace vstupenek na e-mailu sjs@svatyjan.cz, nebo na tel. 723 950 219.

 Koncert "Tollens Ensemble" V pátek 7. září od 19.30 hodin vystoupí v kostele sv. Jakuba holandský soubor "Tollens Ensemble", který přednese díla "starých mistrů".

 Varhanní koncert v kostele sv. Jakuba v Berouně: V rámci Dnů evropského dědictví se uskuteční v sobotu 8. září 2007 od 17.00 hodin. Ve skladbách J. S. Bacha, C. Francka, J. Alaina, J. Bonneta, J. Andriessena, J. Langlaise a G. Legierse se představí titulární varhaník chrámu sv. Bonifáce v partnerském městě a farnosti Rijswijk v Holandsku **Gerard Legierse**.

 Eva Pilarová bude zpívat pro Hospic Anežky České: Přední česká zpěvačka Eva Pilarová, držitelka tří Zlatých slavíků, přijala pozvání do Červeného Kostelce a zazpívá v neděli 15. 9. 2007 v 18.30 hodin v Divadle J. K. Tyla, pro Hospic Anežky České. Výtěžek koncertu bude použit na zakoupení kyslíkového koncentrátoru a elektrického invalidního vozíku pro domácí péči o těžce nemocné v hospici. Projekt podpoří Nadace Divoké husy zdvojnásobením darů.

 Spiritual Fest 2007. Vokální soubor GESHEM, Komunitní centrum sv. Prokopa a Městská část Praha 13 Vás srdečně zvou na festival afro-amerických spirituálů SPIRITUAL FEST 2007 v sobotu 15. září 2007 od 14.00 do 20.00 hodin v Komunitním centru sv. Prokopa v Praze (Sluneční náměstí, Praha 13). Vstupné dobrovolné. Doprava: Metro B, stanice Hůrka.

Diář Manželského společenství

 Manželské společenství zve všechny manželské páry, které se chtějí účastnit setkávání nad Písmem, "nad starostmi i radostmi manželského soužití" a v neposlední řadě také nad čajem či kávou. **První setkání po prázdninách se uskuteční v berounské kapli Povýšení sv. kříže v úterý 18. 9. od 20 hodin.** Poté si můžeme při čaji či kávě popovídat na půdě berounské famí klubovny. Vezměte si s sebou, prosím, Bibli a případně také kousek nějakého koláče ke slibované kávě. (Další pravidelná setkání se konají většinou v bytech jednotlivých rodin, kde již hostitelé samozřejmě "svačinku s sebou" vyžadovat nebudou☺.) Na počátku října vás tedy pozveme do Loděnice k manželům Vašků. Přijďte, těšíme se na vás. Pokud chcete zasílat informace o "spolču" či o farním dění formou sms (a ještě váš telefon v seznamu nemáme), ozvěte se: **Kontakt Ivana Vašků, 602 945 017**

 Sobota pro manželky "Nejsem sama", 13. 10. 2007, 9 - 17 hodin, Pastorační středisko, Kolejní 4, Praha 6 (Sv. Vojtěch). Přednáší Markéta a Vlado Koronthályovi (O

pozornostech v manželství) a Eva Jelínková (Spiritualita všedního dne s Madeleine Delbrelou). Polední občerstvení zajištěno. Přihlášky na tel. 220 181 777.

Duchovní trénink pro pražské rodiče. Duchovní povzbuzení a přípravu související s výchovou dětí pro rodiče z Prahy a okolí pořádá Rodinné centrum Praha o sobotách 15.9., 6.10. a 27.10.2007. Problematiku efektivního rodičovství představí Mgr. Ing. Jan Čapek s manželkou. Na kurz je nutné přihlásit se předem na kontaktech Rodinné centrum Praha, Thákurova 3, Praha 6 - Dejvice, tel.: + 420 220 181 777, e-mail: rodinne@centrum.cz, web: <http://cpr.apha.cz>.

Příprava na život v manželství 9.10. - 27.11. 2007 v Pastoračním středisku, Koleční 4, Praha 6 (sv. Vojtěch), vždy v úterý od 19,30 do 21,30. Snoubenci se přihlašují PŘEDEM telefonicky nebo mailem, nejpozději týden před prvním setkáním. Kapacita přípravy je omezená! Přihlašování v průběhu přípravy není možné! Termíny dalších příprav: 22. 1. až 11.3.2008 a 8.4. až 27.5.2008. Informace o jiných formách přípravy na manželství poskytneme v Centru pro rodinu. Pořádá Centrum pro rodinu při Arcibiskupství pražském, Thákurova 3, 160 00 Praha 6, tel. 220 181 777, e-mail: cpr@apha.cz, <http://cpr.apha.cz/> s občanským sdružením Rodinné centrum Praha, <http://rodinnecentrum.cz>.

Pravidelná setkání v tradičním čase: každý **čtvrtek od 19.00 hod.** v Berouně na faře v přízemí.

FARNÍ CHARITA BEROUN

Nové sídlo charitní pečovatelské služby. Do prostor nového stacionáře (ul. Pražská, bývalý hotel Valentino, 2. patro) přesídlila také charitní pečovatelská služba. Kontakt na vedoucí CHPS zůstává beze změny

Zprávy odjinud

Národní svatováclavská pouť do Staré Boleslavi. V pátek 28. září 2007, v den slavnosti svatého Václava, mučedníka a hlavního patrona českého národa, se ve Staré Boleslavi koná již tradiční Národní svatováclavská pouť. V předvečer svátku (27. 9.) proběhne v bazilice sv. Václava slavnostní svatováclavský koncert za přítomnosti významných hostů, který bude zakončen v kryptě sv. Kosmy a Damiána. Hlavním bodem bohatého programu bude **mše sv. na Mariánském nám. 28.9. v 10:00 hod., jejímž hlavním celebrantem bude pražský arcibiskup kardinál Miloslav Vlk**, koncelebrovat spolu s ním budou biskupové českých a moravských diecézí. Bližší informace o pouti jsou uvedeny na nástěnce v kostele.

Kurz Psaní ikon. Kurz s názvem Psaní ikon pořádá Apoštolský exarchát Řeckokatolické církve v ČR. Vedoucím akce bude Dr. Edmund Bachmann z Norimberku. Kurz je sestaven do pěti setkání, vždy od soboty do pondělí, kromě posledního setkání, které potrvá týden. Termíny jsou následující: 6.-9.10., 20.-22.10., 3.-5.11., 8.-15.12. 2007. Při tvorbě ikon se nepoužívá výrazu "malovat", ale "psát". Cílem kurzu je napsání ikony, kterou si každý účastník ponechává. Počet míst je omezen. Zájemci se mohou přihlásit nebo informovat u ThDr. Tomáše Mrňávka. Česká biskup. konference, Praha 6, Thákurova 3, e-mail: tomas.mrnavek@email.cz, tel.: 220 181 422

Komunita Blahoslavenství nabízí program duchovních cvičení. Komunita sdružuje lidi všech životních stavů, kteří žijí v duchu čistoty svého stavu podle principů života prvotní církevní obce: manželské páry s dětmi, bratry a sestry, kteří zasvětili svůj život Bohu a žijí v celibátu, jáhny a kněze. V duchu poslušnosti se scházejí k modlitbě, ke čtení a studiu Božího slova, ke slavení

liturgie a eucharistie. V duchu chudoby se zřikají všeho ve prospěch společenství a stávají se tak živým znamením v srdci církve. Život komunity je především kontemplativní, v centru stojí každodenní eucharistická adorace. Tomuto životu odpovídá též silné volání k evangelizaci a službě chudým. Základním prvkem spirituality komunity Blahoslavenství je modlitební život v duchu karmelitánské tradice a snaha o neustálou modlitbu. První dům komunity (která byla založena v sedmdesátých letech ve Francii) vznikl v naší zemi v roce 1991. První víkendové setkání v novém školním roce bude v sobotu 29.9.2007 od 14.30 hodin a půjde o již tradiční zastavení se sv. Terezií z Lisieux na téma První povolání křesťana. Na víkendová setkání lze přijet i bez předchozího ohlášení. Vícedenní duchovní cvičení, na která je třeba poslat přihlášku, začnou 11.10.2007 na téma Tvé tělo je chrámem Ducha Svatého. Program probíhá v Evangelizačním centru Komunity Blahoslavenství: Dolany 24, 783 16, tel.: +420 585 396 638, e-mail: dolanykom@meritnet.cz. Podrobný program a další informace o akcích naleznete na www.kom-blahoslavenstvi.unas.cz

 Modlitba se zpěvy Taize se koná ve středu 5. září 2007 od 20.00 hodin v kostele sv. Petra a Pavla v Praze - Bohnicích. Spojení ze stanice metra C Kobylisy nebo Nádraží Holešovice autobusem č. 102 do zastávky Staré Bohnice.

 Glajcha - Den otevřených dveří: V pátek 7. září 2007 od 10.30 hodin se koná Den otevřených dveří Hospice Dobrého Pastýře v Čerčanech, který se koná při příležitosti dokončení hrubé stavby. Na programu, který bude moderovat Ester Janečková, bude divadelní představení Víti Marčíka a Kejkliře Vojty, hudební produkce tria "Da capo" (Markéta Stivínová - flétna, Jiří Sládek - housle, Ondřej Michal - violoncello). Návštěvníci si budou moci prohlédnout stavbu, dozvědět se více informací o celém projektu a osobně se setkat s lidmi, kteří se na přípravě i realizaci projektu podíleli.

 Adorace za povolání a věrnost všech. Biskup Karel Herbst bude v pátek 7. září 2007 v 16.30 hodin v kostele sv. Ludmily v Praze (nám. Míru) slavit mši svatou za povolání. Bohoslužbě bude předcházet adorace, kterou povedou otcové mariáni, šedé sestry a alžbětinky. Adorační den je zahájen mší svatou v 7.30 hodin, po ní následuje celodenní eucharistický výstav s možností individuální adorace. Společnou adoraci od 15.30 hod. vedou bratři a sestry z různých společenství zasvěceného života. Adorace je zakončena společným slavením eucharistie v 16.30 hodin. Adorační den za nová povolání ke kněžskému i k zasvěcenému životu, za rodiny a za věrnost všech se koná každý první pátek v měsíci. První z těchto adorací se konala 4. října 1996.

 Jáhenské svěcení. V sobotu 8. září 2007 v 10.00 hodin udělí kardinál Miloslav Vlk v katedrále sv. Víta, Václava a Vojtěcha jáhenské svěcení připraveným kandidátům, jimiž jsou Piotr Adamczyka Martin Vlček. Srdečně zveme k účasti.

 Prezentace sborníku "Královský Vyšehrad III" se uskuteční v Novém děkanství na Vyšehradě v Praze dne 11.9.2007. Sborník obsahuje příspěvky přednesené na semináři "Vyšehrad a Přemyslovci", který se konal v září minulého roku. V úterý 11.9.2007 ve 14.00 hodin bude v Novém děkanství na Vyšehradě pořádána prezentace sborníku vědeckých statí s názvem "Královský Vyšehrad III." Toto datum je zároveň i dnem 75. narozenin děkana Vyšehradské kapituly ThDr. Jiřího Hubera. V pořadí třetí sborník tvoří příspěvky ze semináře "Vyšehrad a Přemyslovci", jenž proběhl v září minulého roku v souvislosti s výročí 700 let od vymření této české panovnické dynastie. Do sborníku vydávaném Vyšehradskou kapitulou v Karmelitánském nakladatelství přispěli přední odborníci z historie, archeologie a archivnictví.

Zájemci zde najdou i statě přibližující některé opomenuté osobnosti Vyšehradské kapituly nebo informace o životě kapituly po pádu komunismu.

Vyšla další kniha kardinála Špidlíka. V úterý 28.8.2007 vychází kniha kardinála Tomáše Špidlíka SJ s názvem *Duchovní cvičení s Janem Pavlem II.* Duchovní aktivity obsažené v knize byly určeny papeži Janu Pavlu II. a celé římské kurii ve dnech 5.-11.3.1995. Druhá část edice obsahuje i texty církevních otců, které autor upravil k rozjímání. Nakladatelství Refugium Velehrad-Roma s.r.o.

Výtěžek Hrnčířské tomboly pro Svatý Jan

Vesnička Svatý Jan pod Skalou je po Karlštejně druhým nejvíce navštěvovaným turistickým centrem na Berounsku. Návštěvníky sem lákají nejen přírodní krásy samotného centra Českého krasu, ale i bohatá historie poutního místa a četné památky. K nejvýznamnějším z nich patří areál bývalého benediktinského kláštera s kostelem Narození sv. Jana Křtitele a jeskyní sv. Ivana.

Svatojánský kostel byl postaven v letech 1657-1661 italským stavitelem Carlem Luragem (*pražské Klementinum, kostel sv. Salvátora v Praze, Svatá Hora u Příbrami aj.*).

Kostel byl postaven na úpatí Svatojánské skály, v místě krasové travertinové kupy. Pohyblivé podloží a vydatné krasové prameny v sousedství kostela však po celých 350 let způsobují pohyb

Popraskaný strop v "Jáně" foto jš

Kostel sv. Jana Křtitele a Svatojánská kolej foto jš

jeho základů a obvodového zdiva. Přestože má kostel 4,5m hluboké základy, muselo být již 50 let po jeho dostavbě přikročeno k prvnímu statickému zajištění. V roce 1711 barokní stavitel Kilián Ignác Dienzenhofer zpevnil základy, přistavěl opěrné pilíře a původní těžkou kamennou klenbu nahradil odlehčenou klenbou dřevěnou. Od těch dob se pohyb základů zpomalil. Přesto musely být i později provedeny další záchranné statické práce (*odvodnění základů, betonové injektáže základů, sevření kostela ocelovými „obručemi“, odlehčení stropu*). I přes velké úsilí se však pohyb základů kostela dodnes nepodařilo zcela zastavit. Aktuální je hrozba provalení prohnuté boční stěny do interiéru kostela a následně jeho částečné zřícení. V roce 2006 byl kostel zařazen do „Programu záchrany architektonického dědictví“, který zajistí této památce výjimečnou finanční i odbornou péči. I přes příslib dlouhodobých dotací na záchranu stavby zde zůstává desetiprocentní povinnost finančního pokrytí všech záchranných akcí. Pokud nebudeme schopni tuto částku zaplatit, bude památný kostel z programu záchrany vyřazen a ponechán svému smutnému osudu.

Kostel s jeskyní sv. Ivana jsou pro svoji atraktivnost částečně využívány v oblasti turistického ruchu. Návštěvníci také věnují určité množství peněz na opravy této památky. V místě je rovněž aktivně činná Svatojánská společnost, která získává prostředky na záchranu mnoha dalších svatojánských památek. V roce 2006 se podařilo z Programu záchrany realizovat statické zajištění kůru, který akutně hrozil zřícením. Letos kostel získal 5 milionů korun na statické zajištění pohyblivých stěn a základů. Po pečlivém proměření pohybů nejmodernějšími technologiemi budou provedeny horizontální vrty (až 30m dlouhé), které ukotví pohyblivé stěny kostela do vápencového masivu. Farnost jako majitel objektu se však bude muset na této akci podílet částkou 500 000 Kč. Tato částka však přesahuje možnosti farnosti. Z tohoto důvodu je letošní účelová sbírka z Hrnčířských trhů v Berouně věnována na částečné pokrytí onoho desetiprocentního podílu (500 000 Kč) na záchranné statické zajištění kostela ve Svatém Janě pod Skalou. -jš-

No to je nápad!

To německé město se jmenuje **Rothenburg ob der Tauber** a leží západně od **Norimberka** téměř na hranici spolkových zemí **Bavorska** a **Bádenska – Wirtenberska**. Při pohledu z vysoké věže radnice jsme zjistili, že je opravdu červené, jak hlásá jeho pravopisně poněkud starobyklý název. Červené střechy zářily do dále, všechny ty staré domy byly takové čist'ounké, některé z hrázděného zdíva, a historické jádro města působilo prostě kouzelně, protože si zachovalo středověký ráz. Ze všech stran bylo sevřené vysokými hradbami. Jak jsme tak jako správní turisté procházeli město křížem krážem a vnímali jeho atmosféru, vylezli jsme i na ty hradby a chodili po nich kolem dokola. A s údivem jsme zjistili, že nahoře na hradební zdi jsou různě daleko od sebe jedna za druhou umístěny kovové tabulky a na nich jména – jednotlivci, manželé, firmy ... fyzické i právnické osoby ... Němci, různí cizinci, třeba i Japonci ... Ti všichni si totiž „koupili“ „svůj“ kousek hradeb – někdo metr, někdo půl, někdo třeba třicet centimetrů, firma třeba pět metrů. (Samozřejmě se myslí metry délkové krát výška a tloušťka zdi.) Koupili?!? No, spíš se stali sponzory nákladné opravy! Hradby byly zchátralé, prostředky chyběly, zdálo se to asi naprosto nereálné je opravit, možná se ozvaly i hlasy, které radily zdívo strhnout ... A pak někdo dostal ten nápad. „**BEZVA NÁPAD**“, shodli jsme se mezi sebou, „jinak by ty peníze asi dohromady nedali...“ A možná – kdoví, třeba je to i nějak víc stmelilo, určitě přispívali i obyvatelé města, pak si mohli i všeho kolem víc vážít...

To německé město Rothenburg se mi vybavilo hned. **TO JE NÁPAD!** – řekla jsem si, když jsem v červencovém zpravodaji našla výzvu „**AKCE – kupte si „svůj“ metr čtvereční farního dvora v Berouně – staňte se sponzory nového vydláždění! Novou dlažbu jistě ocení všichni, kdo zavítají na farní úřad, do kaple Povýšení sv. kříže, do kaplanky i Katolické MŠ.** No jistě, kámen je drahý a památkáři jiné dláždění nechtějí. Musím se zeptat, koho napadl ten **BEZVA NÁPAD**, řekla jsem si. A už to vím - a moc mě to potěšilo! Zrodil se v hlavě bystré, praktické a – no ano, v ženské hlavě, v hlavě paní **Gabriely Štorkánové!** **Deo gratias!**

Není co dodat – snad jen to, že **nové dláždění by také mohli obzvlášť ocenit všichni ti motorizovaní křesťané, kteří se svými auty rádi a často farní dvůr využívají jako komfortní parkoviště v centru města ... Takové exkluzivní místo zlatem vyvážit (ne-li přímo vydláždít)!**

P.S.: Jistý rozdíl mezi hradbami v Rothenburgu a farním dvorem v Berouně přece jen bude – **Japonci nám nepřispějí.** A určitě nečekáme, že bychom měli kolem dokola tabulky se svými jmény ...

P.P.S.: Pane vikáři, jdu si „koupit“ nějaký ten metr!

Lidmila Fričová

AKCE: kupte si „svůj“ metr čtvereční farního dvora v Berouně - staňte se sponzory nového vydláždění!

Jak jistě víte, podařilo se letos upravit cca polovinu plochy farního dvora, na dokončení však již nezbývají prostředky. Je třeba zajistit i další materiál, a tak se cena 1m² bude pohybovat kolem 600,- Kč.

Číslo účtu farnosti Beroun je 0361038389/800. Dar je možné odečíst z daní, potvrzení Vám vystaví P. Josef Pecinovský, kterému můžete dar předat i v hotovosti.

Vydláždění jistě ocení všichni, kdo zavítají na farní úřad, do kaple Povýšení sv. kříže, kaplanky i Katolické mateřské školy.

Obnova poutního místa „U tří habrů“

Motto:

*Ten vonný hvozd, ten mechovitý
dolík,
tu bublavé v něm zpěvanky –
ba nevím, co bych milovala tolik
jak vás, vy lesní studánky!*

*Jak říci to? Vždy cos tu volá ke
mně:
Zde zážrak jest, zde, synu, kleč!
Bůh otevřel zde srdce matky
země,
zde mateřskou slyš její řeč...*

*Těž ke mně zvuk tvůj nevýslovně
sladký*

*vždy mocnou mluví velebnou,
a na vždy obraz velké, svaté Matky
jsem zavěsila nad tebou!*

*(Eliška Krásnohorská, ze sbírky
„Letorosty“, 1887)*

Trochu historie

V západní části berounského okresu, mezi Vysokým Újezdem a Loděnicí, na okraji lesa se nachází starodávná přírodní a kulturní památka - studánka a (bývalá) kaplička, kde se říká „U tří habrů“. Toto místo je zaznamenáno v historických knihách, v místních kronikách, váže se k němu řada pověstí a bývalo cílem vycházek a poutí generací našich předků.

Na přelomu 19. a 20. století byl majitelem zámku a velkostatku ve Vysokém Újezdě Jan František Kreisl, který se vyznačoval bohulibými aktivitami: např. věnoval pozemek pro výstavbu nové školní budovy, zavedl vodovod do zámku - ale současně nabídl jeho využití ve formě dvou kašen celé obci - a také nechal vystavět kapličku „U tří habrů“, zasvěcenou sv. Antonínovi Paduánskému, tehdy považovanému za patrona věrných milenců a manželů. Postupem doby se stala kaplička a studánka „U tří habrů“ uctívaným poutním místem, zvláště 13. června při svátku sv. Antonína. Procesí vedl kněz z Tachlovic, do jehož farnosti Vysoký Újezd přísluší. Kapličku omítli, vyzdobili obrazy a květinami. Stoly a lavice na starých fotografiích svědčí o množství poutníků, na přilehlém prostranství se konala

ochotnická divadelní představení v přírodním amfiteátru. Poslední v kronice zaznamenaná generální oprava kapličky a úprava okolí byla v r. 1934.

Po druhé světové válce přišel úpadek, zmizely ozdoby i návštěvníci, až kapličku sv. Antonína jednoho dne (po roce 1960) někdo zboural, aby tak získal stavební materiál pro svůj dům, jak se dochovalo ústním podáním dodnes... Ale studánka i habry - habry ovšem již dalších generací - zůstaly.

Občanské sdružení „Tři habry“

V březnu r. 2007 Ministerstvo vnitra ČR zaregistrovalo nově vzniklé občanské sdružení „Tři habry“. Jeho posláním je péče o přírodní a kulturní památky v našem regionu. Předsedou sdružení „Tři habry“ je Josef Vlasák, místopředsedou Miloslav Kratochvíl (oba z Vysokého Újezda), jednatelem spolku je Petr Havliš (z Loděnice).

O existenci našeho sdružení jsme informovali příslušné úřady, jako je Městský úřad v Berouně, Obecní úřad ve Vysokém Újezdě, v Loděnici, na Mořině aj., a setkali jsme se s pochopením a psychickou podporou. To je velmi povzbuzující, ale k realizaci našich cílů to nestačí. V současné době se aktivita OS „Tři habry“ soustřeďuje právě na stavební úpravy a rekonstrukci poutního místa s kapličkou a studánkou „U tří habrů“, které bylo v loňském roce navíc postiženo výstavbou nového vodovodu z Loděnice do Vysokého Újezda. Firma Skanska, která kladla tento vodovod, již svoje závazky splnila a uvedla místo „U tří habrů“ do původního, ba vylepšeného stavu z r. 2006, a nadále nám v rámci možností svými strojními a pracovními kapacitami pomáhá.

Naše OS má však za cíl upravit poutní místo „U tří habrů“ do stavu, v jakém bylo v dobách jeho rozkvětu, tj. do roku 1950, kdy tu vedle studánky stála kaplička sv. Antonína a stoly s lavicemi pro poutníky. Jsme si vědomi, že takový úkol můžeme naplňovat jen s podporou ostatních institucí, organizací a všech občanů, kteří mají na zachování kulturních památek a krás zdejší krajiny stejný zájem jako naše OS, neboť takové stavební úpravy vyžadují velké finanční náklady. Proto se na křesťanskou obec obracíme jako na spřízněné duše, které by mohly naše snažení jako donátoři a sponzoři finančně podpořit.

Architektonický návrh a plány zrenovované kapličky vytvořil akademický architekt Vlastibor Klimeš (Ateliér KAPS, Praha), a sice zcela zdarma jako dar našemu občanskému sdružení, a při této příležitosti se přihlásil za jeho člena. Velmi si tohoto činu vážíme, děkujeme a čtenářům Berounského katolického zpravodaje představujeme novou kapličku „U tří habrů“ na obrázku. Kaplička má půdorys o rozměrech 1,5 x 1,6 metru, je vysoká 3 metry, kolem ní je kamenná dlažba, na rozích kapličky kamenné květináče. Uvnitř na čelní stěně kapličky je obraz sv. Antonína Paduánského.

Návrh zrenovované kapličky sv. Antonína od akademického architekta Vlastibora Klimeše

Kaplička sv. Antonína a studánka „U tří habrů“ v r. 1955

Všechny dobré skutky ve prospěch obnovení kapličky sv. Antonína „U tří habrů“ budou prezentovány na webových stránkách

našeho OS (www.sweb.cz/tri-habry) a na kapličky bude umístěna pamětní deska se jmény všech donátorů a sponzorů, kteří se zasloužili o její rekonstrukci.

Děkujeme vám za vaši případnou spoluúčasť na našem projektu. Číslo účtu našeho občanského sdružení „Tři habry“ je u Komerční banky v Berouně: **35-9511060217/0100**.

Jsme přesvědčeni, že i vy oceníte při svých vycházkách krásné prostředí u kapličky sv. Antonína a studánky „U tří habrů“, jako stvořené k rozjímání a modlitbě.

Josef Vlasák, předseda OS „Tři habry“, a Petr Havliš, jednatel

PĚŠKY NA POUŤ K SV. IVANU

Celý rok jsem čekal, až ten den přijde - svatého Ivana, Jana Křtitele...

Chodívali jsme do skal k sv. Ivanu s panem Josefem Třešňákem starším. Od něho víme, kudy chodívalo dobříšské procesí. Několikrát od svého dětství jsem s ním putoval pěšky, nejprve v doprovodu své matky, a naposledy v r. 1981 již se svou dcerou Maruškou. On sám nevynechal ani jeden rok. A to i když ve válce byl zákaz vstupu do lesa, protože Němci pronásledovali partyzány.

Ráno ve 4 hodiny jsme vyšli z domova. Sraz byl „U Stodol“. U křížku, u posledního domu směrem k sanatoriu, vytáhl p. Třešňák odřený notýsek, následovala krátká modlitba za zdar poutní cesty a vyrazilo se!

Pamatuji si, že nás někdy šlo okolo deseti, ale jindy také jen tři. Pan Třešňák šel mnohokrát sám.

Cesta začala z Brodců lesní cestou až na Stožec. Tam byla první zastávka a snídaně. Každý pojedl to, co měl v chlebníku (obyčejně chleba s máslem a vařená vejce natvrdo). Po chvíli p. Třešňák zkontroloval hodinky, porovnal v notýsku čas z minulých let a po modlitbě u obrázku se pokračovalo ze Stožce dolů na berounskou stranu až do Všeradic. Někdy zde v kostele byla pro nás asi v půl osmé mše svatá. Pak jsme pokračovali po silnici do Vinařic, kde jsme se uhnuli na Koněpruské jeskyně (cestou dnešní turistické zelené), polními cestami až k lomu na Kobyle. Zde byla svačinka a pokračování po silnici až do Berouna. Již před polednem jsme obědvali (většinou v restauraci u „Tři korun“) a odpočívali na náměstí až do 3 hodin odpoledne. Obyčejně v horku jsme přešli lávku přes Berounku na Závodí a okolo plotu nemocnice jsme stoupali lesní cestou k „Dubu“. Po krátké zastávce jsme seběhli klikatou lesní pěšinou z prudkého kopce dolů. Byli jsme v cíli.

Ve vesnici Svatý Jan pod Skalou jsme nejdříve zamířili k bývalému hostinci „U Hada“ zeptat se na nocleh. Když nás bylo více, spávalo se v neomýtnutém domě na opačném konci vesnice nebo ve staré škole. Když byl zajištěn nocleh, podle počasí a stavu puchýřů na nohou se vystoupalo ještě pěšinou ke křížku na skále, odkud je úchvatný pohled na kostel, vesnici a celý kraj. Opravdu „letecký pohled“! V kostele bývala také večerní mše svatá.

Zmoženi jsme šli spát, jen p. Třešňák dlouho do noci hovořil s panem hostinským Ševčíkem „o všem možném“. Ráno byl zase první na nohou a šlo se na osmou. Po mši svaté jsme se někdy vraceli k „Hadovům“ na snídani. Některý rok byla mše svatá jen jedna, buď v 9 hodin nebo v 10 hodin, a hned po skončení „velel“ p. Třešňák k návratu po silnici podle potoka Kačáku na Hostíma Srbsko.

Ještě se musím vrátit před kostel, když všichni vycházejí a setkávají se známé tváře poutníků, kteří jsou z Bratkovic, Hluboše, Rosovic atd. Přijeli buď vlakem do

Skalní masív nad Sv. Janem foto M. Pletánek

Srbska, Berouna, i přes Prahu, nebo se pustili na kole. Pan Tvrzník z Bratkovic stál hned u dveří kostela a rozdával z krabice makovec, který byl nakrájený na kostičky a polítý cukrovou polevou.

Zpáteční cesta po krátkém obědě v Srbsku spočívala ve zdolání příkrého stoupání v lese od Berounky nahoru k silnici mezi vesnicemi Tobolkou a Kornem. Po odpočinku se pokračovalo poli po cestách, někdy i po mezi, do vesnice Měňany. Pak po silnici do Vinařic a nám již známou cestou do Všeradic, kde jsme u příbuzného pana Třešňáka každý dostali velikou sklenici malinové šťávy. Po krátké přestávce jsme pokračovali do kopce na Stožec, kde nás možná budou očekávat naši známí nebo příbuzní Dobříšáci a pomohou nám s batohem nebo i povzbuzením. Nohy bolely i z kopce, ale dole je domov!

*Vždycky jsem slýchal od svého děda,
abych šel při řece blíž Karlštejna,*

*tam že je skála, v té skále sluje,
tam svatý Ivan žil ta léta svoje...*

Cestu z Všeradic až do Srbska jsem letos v neděli 21. 4. 2002 projel a prošel, kudy jsme chodívali. Celá cesta necelých 30 km pěšky se dá zvládnout za 8-9 hodin, podle počasí. Tak si pěší poutě pamatuji.

“Skalák” Jarda

Zapsáno v Dobříši, pátou neděli velikonoční 2002.

Co se dělo: Doteky světla

Výstavní síň v Holandském domě - 1. srpna odpoledne. Koná se zde vernisáž výstavy obrazů Věry Čiperové. Sváteční atmosféru umocňuje klavírní doprovod Lukáše Petřvalského. Věra Čiperová, rozená Hrubá, pochází z Měňan. Základní školu navštěvovala v Litni a následně absolvovala Střední zemědělskou školu, obor ekonom, v Hořovicích. Známe se od dětství, a proto si mohu dovolit autorku oslovit důvěrně:

Věro, co Tě přivedlo k malování?

"To, že jsem malovala odmala. Za první kapesné, asi v patnácti letech, jsem si pořídila první olejové barvy. Pozdější pracovní zatížení a péče o rodinu zapříčinily takzvanou "pauzu" v malování. Ted' se k tomu opět vracím. Je pro mne i jistou formou terapie, která mi pomáhá, abych navzdory různým trápením a smutkům něco radostného dělala. Jsem vděčná za to, že mohu malovat."

To je přece krásné, taková terapie má dvojí užitek. Tobě pomáhá překonat nesnáze a poskytne radost. Tvým přátelům a vůbec veřejnosti pak přináší potěšení z malebných obrázků. Proč Doteky světla?

"Protože světlo je pro mne důležité a je mi i balzámem na různá trápení a smutky. Chtěla jsem, aby mé obrazy potěšily všechny ty, kteří mají nějakou tu bolest."

Tak to se Ti, myslím, povedlo, soudě podle vlastního prožitku, ale i podle zápisů v pamětní knize výstavy. Co dodat závěrem?

"V Berouně to byla moje první samostatná výstava. O krásnou hudbu na vernisáži se zasloužil pan Lukáš Petřvalský. Chci jen zdůraznit, že z té hudby jsem měla velikou radost a jsem vděčná jemu i všem, kdo mi nějak pomohli."

Já přidávám jen malou poznámku - paní Věra doplnila vystavované obrazy ještě vlastními básničkami, o kterých se ve skromnosti nezmínila. Ale věřím, že alespoň některé z nich si budeme moci přečíst ve farním zpravodaji. Do výstavní síně přicházejí

Paní Věra Čiperová při vernisáži **foto autorka**

další návštěvníci, je čas se rozloučit. Děkuji za rozhovor a přeji autorce, aby mohla malovat a psát více pro radost bez smutků a trápení.

Rozmlouvala M. Burešová

Les

A pak - les - jak jen ho zachytit...?

Doteky štetce daří se to chabě -

Vůni - zpěv ptací - chladnou rosou v trávě -

Ten zvláštní, lesní, pohádkový klid...

Ztichnu, když z větví opona se zvedá -

Stojím v úžasu před dílem Výtvarníka

A výjev ten, beze slov mi říká -

Ne, vše se prostě namalovat nedá...

Věra Čiperová

Z Holandského domu zářilo světlo

1. srpna 2007 v 17.30 byla výstavní síň Holandský dům zcela zaplněná lidmi. A to prý měla Věra Čiperová, hlavní osoba tohoto dne, strach, že nikdo na vernisáž její výstavy **Doteky světla** nepřijde! Klavír ožil pod doteky prstů **Lukáše Petřvalského**, berounského varhaníka, jenž zahrál mimo jiné i svou vlastní skladbu. Výstavní síň (či vzhledem k množství lidí spíš síňka) se ztišila a se zaujetím jsme poslouchali autorčino vyprávění o vlastní tvorbě.

Věra Čiperová je autodidakt, nikdy nestudovala žádnou výtvarnou školu, ani neprošla žádným kurzem. Všechno to přišlo tak nějak „samo“ jako dar a za všechno vděčí svému nadání a nadšení. Malovat začala v sedmdesátých letech, když měla malé děti, a od té doby se malbě věnuje stále. Maluje pro radost, pro své vlastní potěšení, pro vyjádření svého vztahu k světu, a taky pro přátele, protože spoustu obrazů rozdala právě jim. **Hlavně maluje ráda** – a jak mi vyprávěla dávno před výstavou, jít do plenéru a být třeba celý den v přírodě je pro ni veliká radost. Malování je prostě součást jejího života.

Na jejích obrazech zaujme diváka především světlo – je všudypřítomné, zářící, přichází odněkud z prostoru či přímo září ze středu obrazu. **Vyzařuje**. Je to světlo sluneční? Nebo je odněkud mimo náš svět? Vzpomněla jsem si na báseň, kterou jsem napsala před mnoha lety. Jmenovala se **OPEN IN DARKROOM ONLY** a kdo někdy vyvolával fotky, ten ví, že ten nápis je na každém balíčku papírů a znamená **OTEVŘÍT POUZE V TEMNÉ KOMOŘE**.

Znám různé druhy světla

Znám i jeho skrýše

Měkké světlo ranní

Světlo na hladině řeky

Zrcátko světlo v každé louži

Světlo v oknech katedrál

Pradávné světlo ohně

Bludičky svíček a loučí

Klikaté světlo blesku

Oslivé světlo nad operačním stolem

Rozechvělé světlo měsíce

na jehličí černé borovice

Zelené světlo tůň

Světlo fotografické

Otevřít pouze v temné komoře

Tisíce jsou druhů světél

a tisíce jejich skrýší

Ale jedno je nejprůzračnější

Třeba se ukrývá právě v tobě –

světlo od člověka k člověku

OTEVŘAT VE VŠECH TEMNÝCH KOMORÁCH

My lidé dostáváme různé dary Ducha Svatého. Každý nemá možnost rozvíjet je jako profesionál a nakonec má možná v životě úplně jiné povolání. Věra Čiperová maluje svým srdcem. To světlo vyzařuje zní.

L. Fričová

Světlo... malba Věra Čiperová

Svědectví: Poprvé jdu ke svatému přijímání ...

...těšil se můj malý syn na neděli 3. června tohoto roku. Během konkrétní osmiměsíční výuky náboženství se totiž ve společenství svých vrstevníků pod citlivým vedením P. Michala Němečka připravoval na tento slavný den. Trochu se bál, hodně těšil. Jaké to asi bude?

První svatá zpověď. Obecně platívá, že se stud, který člověk postrádá, když hřeší, vrací při vyznání u zpovědi. První svatá zpověď je ale výjimečná. "Tak co, jak je?", ptala jsem se synka po návratu. "Dobře", zněla strohá odpověď. "A jaké to bylo u tebe?", vyzvídá. Zašátrala jsem v paměti. Faktem je, že první svatá zpověď - pakliže nezůstane i tou poslední - nebývá tou nejsložitější. Konečně nastal den D. Přestože jaro je letos prosluněné, v neděli 3. června je zataženo a prší. V loděnickém farním kostele sv. Václava ale panuje slavnostní nálada. U obětního stolu leží čtyři křestní svíce, v popředí sedí dvě svátečně oděné mladé slečny a dva mládenci. P. Michal ještě jednou vše kontroluje, kostel se plní. Při mši svaté přistupují poprvé ke stolu Páně František Hruban, Kristýnka Pechová, Petra Pletánková a Vítek Markgraf. V dětských očích se odráží paprsky plamene svící, které drží v rukou. "Já jsem světlo světa", praví Pán. Společně se modlíme za naše malé děti i za sebe navzájem, abychom nikdy nezapomněli, že nám Bůh nabízí tak veliký dar. Po mši sv. se fámíci scházejí u malého pohoštění na farní zahradě. Přestože stále padá hustý déšť, okolo stojící jako by ho nevnímali. Hloučky debatují pod celtou, děti si hrají. Společně prožitá radost je cítit všude kolem. Po návratu domů následuje slavnostní oběd a i celý zbytek neděle se snažíme prožívat tak nějak slavnostněji. Před spaním se společně modlíme. "Bylo to pěkné, vid', mami", říká můj synek. Není příliš sdílný, ale v Prvokomunikanti a P. Michal **foto av** jeho výrazu vidím vnitřní radost a pokoj. Několika slovy se ještě vracím k celé události, mluvím o Boží lásce k nám, o důvěře i naději, ale chlapec už spí. V duchu se obracím k Bohu s prosbou za naše malé oslavence. Cítím vážnost slov, jimiž P. Němeček uzavíral dnešní slavnostní mši svatou. Připomínal totiž rodičům jejich závazek podporovat svoje děti ve víře, dávat jim dobrý příklad a modlit se za ně. Kéž se nám to daří, Bůh nám žehnej!

Alena T. Markgrafová

Při modlitbě Otčenáš děti z celého kostela, tak jako vždy, obstoupily oltář. foto av

P.S. Chci tímto velmi poděkovat duchovnímu správci P. Michalu Němečkoví za svědomitou přípravu našich dětí a popřát mu mnoho úspěchů na novém působišti.

Ze života svatých

Sv. Bartoloměj

(24. srpen)

Bartoloměj je na seznamu apoštolů prvních tří evangelií i ve Skutcích apoštolů. Tímto jménem (po otci) ho nazývají evangelisté Matouš, Marek i Lukáš.

Toužil po Mesiáši a modlil se, aby ho již Bůh poslal na svět. Tu k němu přišel Filip z Betsaidy a zvěstoval mu radostnou zprávu: “Nalezli jsme toho, o kom psal Mojžíš v Zákoně a proroci - Ježíše, syna Josefa z Nazareta.” Bartoloměj tomu nemohl uvěřit. Proto se šel přesvědčit. Když s Filipem přicházeli k Ježíšovi, ukázal Spasitel na něho a řekl: “Hle, pravý Izraelita, v němž není lsti.” Bartoloměj se zeptal: “Odkud mě znáš?” A Ježíš mu odpověděl: “Prve, nežli tě Filip zavolal, když jsi byl pod fíkovým stromem, viděl jsem tě.” V

Mučení sv. Bartoloměje archiv tu chvíli byl Bartoloměj osvěcen světlem milosti Boží a již nepochyboval. Od té chvíle zůstal s Kristem Pánem. Byl od něho povolán do sboru dvanácti apoštolů a všude ho provázal. Vidal neslýchané divy a poslouchal svaté učení.

Po seslání Ducha Svatého nesl světlo Kristovy víry pohanským národům, zavítal do Indie, Frygie i Lykaonie. Konečně přišel do Velké Armenie. Tam měl král dceru, která tak zuřila, že musela být spoutána řetězy. Když se to Bartoloměj dozvěděl, šel ke králi a slíbil mu, že ve jménu Ježíše Krista dceru uzdraví, jestliže on, král, přijme křesťanskou víru. I modlil se apoštol nad nemocnou dívkou a zbavil ji zlého ducha. Ten div způsobil, že král i celý jeho dvůr a obyvatelé dvanácti měst uvěřili v Ježíše Krista. Tím však Bartoloměj popudil modloslužebné kněze tak, že jej dali mučiti. Jeho mučednickou smrt znázornil jak Michelangelo, tak Ribera. Svatý Bartoloměj je patronem řezníků, knihvazačů a koželuhů.

-vac-

Sv. Řehoř Veliký

(3. září)

Řehoř pocházel z římského rodu Anicidů. Narodil se kolem roku 540 a už od mládí vynikal nevšedními vlohami. Proto se věnoval právnickým studiím a již ve svých třiceti letech se stal císařským prefektem města Říma. Po smrti otce vstoupila jeho matka do kláštera. Řehoř se zřekl všech světských důstojností, prodal zděděné statky, část z nich věnoval chudým, za zbytek zřídil šest benediktinských klášterů na Sicílii a jeden v Římě. Do tohoto kláštera vstoupil jako prostý mnich.

Svatostí svého života upoutal pozornost papežů a ti mu svěřili obtížný úřad vyslance při dvoře cařihradském. Tam vedle svých úředních povinností psal knihy o víře a

redakční archiv

Bohu. Když se po sedmi letech vrátil do Říma, byl zvolen v klášteře opatem. Tam získával svým laskavým jednáním pro víru mnoho nevěrců. V roce 590 zemřel papež Pelagius a lid i kněžstvo ho zvolili papežem. Ve své funkci zavedl na papežském dvoře přísnou kázeň a sám šel příkladem. Pevnou rukou řídil nejen celou církev, ale staral se i o blaho Itálie, kde Langobardi nemilosrdně pustošili zemi i lid. Svým vlídným jednáním získal nejen Langobardy, ale i ariánské Vizigóty ve Španělsku pro katolickou církev. Do Británie poslal opata Augustina se čtyřiceti mnichy, aby získali zemi pro víru Kristovu. Řehoř se sám začal nazývat "sluha sluhů Božích" a tohoto titulu užívají papežové dodnes

Papež Řehoř má velikou zásluhu na zvelebení církevního zpěvu. Zřídil pěveckou školu, která se stala vzorem pro další. Podle něho se jmenuje církevní zpěv "gregoriánský chorál". Zemřel 12. března 607 ve věku 65 let. Patří mezi nejslavnější svaté otce západní vedle Ambrože, Augustina a Jeronýma.

Je patronem teologů a knihtiskařů. Jeho atributy jsou biskupské roucho, kniha a brk. **-vac-**

Co vypráví architektura a interiéry našich kostelů:

Církevní
stavby
berounského
vikariátu

Návštěvníci našich kostelů chtějí často vědět více o historii staveb, kráse interiérů, i životě farnosti. Tímto vyprávěním chceme přiblížit prostředí, kam chodí na setkání s Pánem. Dnes začínáme počapelským kostelem Nanebevzetí Panny Marie.

Vynikající stavba počapelského kostela od stavitele Diezenhofera je známá široké veřejnosti už tím, jak vévodí na návrší celé berounské kotlině. Tento kostel má však i uvnitř mnohé vzácnosti, které už tak známé nejsou. Ty dávají svědectví o tom, jak drahé bylo toto místo královským i počapelským věřícím.

Krypta zdejšího kostela ukrývá pozůstatky bývalých majitelů okolního panství. Při rekonstrukci podlahy v roce 1888 byly objeveny náhrobky Kateřiny Ottové ze Svárova, která zemřela r. 1571, i majitele popovické tvrze Jáchyma Otty z Losu a na Vinařicích. Je to celkem šest kamenů, z nichž na jednom čteme, že zde odpočívá urozený a statečný rytíř pan Vojtěch Kaplíř ze Sulevic. Tyto kameny jsou jedinými pozůstatky starého počapelského kostela před barokní přestavbou.

V chrámové lodi, díváme-li se směrem k hlavnímu oltáři, je na levé straně oltář s velmi zajímavým obrazem. Je na něm vyobrazen světec, kterého snad ani mnozí neznají. Je to svatý Izidor (Madridský), patron rolníků. Jeho životní cesta byla mimořádná. Narodil se ve Španělsku, v Madridu, rolnickým rodičům. Když dospěl v jinocha, nastoupil do služby k zámožnému měšťanu Janu Vaskezovi. Sloužil mu věrně, přesvědčen, že svou prací slouží

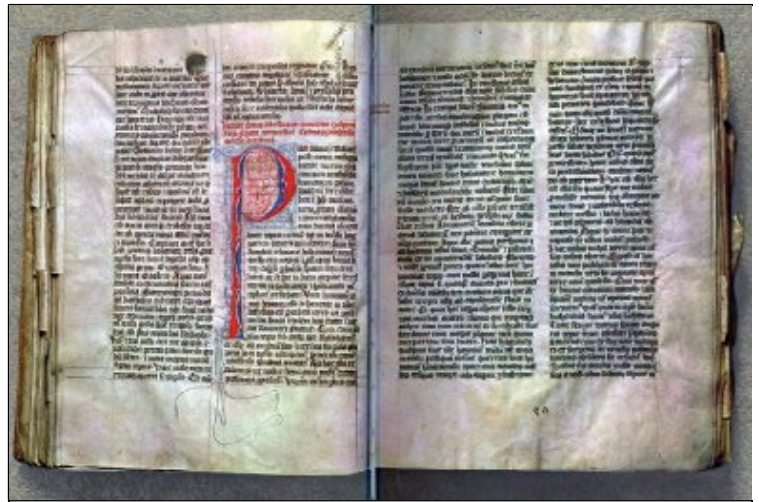
Kostel Nanebevzetí P. Marie Počáplý **foto av**

Bohu. Každodenní práci začínal a končil modlitbou. Vyhýbal se rozpustilým hrám a frivolním zábavám a to popouzelo jeho druhy. Žalovali pánovi, že pro kostel zanedbává svou práci. Izidor na to odpověděl: “Je pravda, že před denní prací chodím na služby Boží. Proto jsem ale nikdy nezanedbal svých povinností. Věřím, že v čas žní bude na polích mnou obdělávaných hojnější úroda než na jiných. Pokud by tak nebylo, jsem ochoten škodu nahradit”. Čas žní mu dal bohatou, požehnanou úrodou za pravdu. Tento životní postoj představuje obraz na počapelském oltáři. Izidor klečí uprostřed polí, ruce sepjaté, oči obrácené k nebi, kde je obraz Panny Marie s Ježíškem. Za ním pracuje anděl s pluhem. Opodál je kostelíček. Obraz tak výstižně vyobrazuje starou zkušenost, že modlitba a svěcení svátečního dne přináší Boží požehnání. Tento obraz byl velmi blízký rolníkům, kteří do počapelského kostela z místní obce i širokého okolí chodili po celý rok i o žních. -vac-

U našem nejstarším písemnictví *Chronica Boëmorum*

Buďte pozdraveni ve jménu Otce i Syna i Duchu Svatého!

Já, sluha sloužící Bohu a svatému Václavu, vám všechno o sobě asi neprozradím, neboť nejsem v tomto příběhu důležitý. Narodil jsem se kolem roku 1045 někde tady v Čechách a je jedno, kde. Pocházím z české krve a z dobrého rodu; můžete si lámat hlavu, zda jsem šlechtic či nikoli. Za mých časů se to vědělo, ale teď je to celkem jedno. Nižší vzdělání jsem nabyl na pražské katedrální škole u sv. Víta; tam jsem byl také choralistou. Ale jsa obdařen mimořádnými dary Duchu Svatého, odešel jsem do ciziny (bylo mi už skoro třicet), abych tam dovršil svá studia, a to až do dalekého města

redakční archiv

Lutychu (vy té zemi dnes říkáte Belgie). Byla to proslulá škola a u neméně proslulého matematika, mistra Franka Kolínského, jsem studoval gramatiku a dialektiku. Už ani nevím přesně, jak dlouho jsem v cizině pobýval. Po návratu do Čech jsem byl znovu ve službách pražského kostela u sv. Víta. Stal jsem se kanovníkem svatovítské kapituly. Oženil jsem se, jak bylo tehdy běžné i u kněží; měl jsem také zatím jen nižší svěcení. Moje manželka Božetěcha mi dala syna Jindřicha, nic víc o mé rodině vědět nepotřebujete. Cestoval jsem s českými biskupy po Evropě, neboť mě pověřovali různými diplomatickými úkoly. R. 1086 jsem byl v Mohuči, po r. 1090 v Itálii... R. 1099 jsem byl v uherské Ostřihomi vysvěcen na kněze; někdy tou dobou jsem se stal děkanem svatovítské kapituly.

redakční archiv

Svou kroniku jsem začal psát až v stáří, ale dlouho jsem se na to připravoval, sháněl materiály, zapisoval vzpomínky pamětníků... Za našich časů se písemnictví nedělilo na krásnou a naučnou literaturu. Bylo prostě jen jedno písemnictví, hlavní bylo vyprávět příběh. Zajímavý příběh. Kronika měla sice zaznamenat důležité události, ale hlavně čtenáře bavit, zaujmout. Psal jsem pochopitelně latinsky, byv v tom jazyce vzdělán; jiný spisovný jazyk si ani neumím představit! Možná jsem napsal ještě víc než knihu,

kteřou jsem podepsal, ale to ať pro vás zůstane tajemstvím.. Svou kroniku jsem rozdělil do tří knih; první jsem věnoval příteli mistru Gervaisovi, svatovítskému kanovníku. Chtěl jsem začít od začátku - od potopy světa a rozptýlení lidí po opovážlivém stavění věže - a vyprávět o původu Čechů a počátcích Přemyslova rodu. Ale ouha, chyběly mi listinné prameny, mohl jsem využít jen "bájeví podání starců". Byl jsem přesvědčen, že český národ tvoří potomci praotce Čecha, stát je totožný s mocí knížete, kníže je ztělesněním národa... Ale nebylo čeho se chytit, chyběly ty prameny... Teprve od křtu knížete Bořivoje jsem mohl události jakžtakž datovat... Ale víte, že mi i ty dávné pověsti přinášely hodně radosti? Mohl jsem volně fabulovat, využít svých znalostí antických autorů a zároveň posloužit přemyslovskému rodu.

Druhou knihu jsem věnoval opatovi benediktinského kláštera v Břevnově Klimentovi. Je už historická - od vlády knížete Břetislava I. do r. 1092, nastolení Břetislava II. Šlo mi v ní také hlavně o české světce - sv. Václava a Vojtěcha, rovněž o pražské biskupství. Třetí knihu se mi moc psát nechtělo, bylo to už o naší době... Měl jsem pocit, že "užitečnější jest, abychom docela pomlčeli o nynějších lidech nebo časech..." Věnoval jsem ji mělnickému proboštu Šebířovi. Skončil jsem smrtí knížete Vladislava I. v dubnu 1125.

Poznání jsem čerpal z domácích legend, análů, listin... Znal jsem rovněž evropskou literaturu, cizí kroniky, legendy... Znal jsem i písemnictví antické, Vergilia, Horatia, Sallustia... Nechci se chlubit, ale měl jsem dobrý styl, svou kroniku jsem vyzdobil také verši - bylo to přes dvě stě hexametrů! Svá vyprávění jsem určil vzdělaným přátelům naší doby, učencům, kněžím, členům kapituly a klášterním konventům. Cítil jsem se šťastný, že mohu sdílet radost z literární kultury s vybranými znalci. Netušil jsem, že moje kronika bude opisována a že budu mít pokračovatele... (A vůbec jsem netušil, že se jednou dostanu do čítanek...) "Vzýval" jsem sice tak trochu antické múzy, ale ve skutečnosti jsem přece psal s pomocí Boží...

Ano, jsem to já, sloužil jsem Bohu, svatému Václavu a Vojtěchu; psal jsem sice latinsky, ale mé srdce bilo česky. Do budoucích staletí vám přeji: Buďte zdraví a po běhu svého života dojděte odměny v království nebeském! *Váš děkan Kosmas, vždy sluha Boží, autor Kroniky české*

-lf-

FARNÍ CHARITA BEROUN

Seydlovo nám. 24 Beroun 266 01 tel: 311 622 422

✿ Jak Ufoni a Jupiteri osídlovali novou planetu ve světě "Scifi".

Na příměstský tábor pořádaný Farní charitou v Berouně ve dnech 9. - 13. 7. 2007 se přihlásilo 11 dětí v mladším školním věku. Oproti loňskému roku jsme v kolektivu měli i dvě mladé slečny, které zjemnily jinak klukovskou sestavu. Vytrvale odrazely všechny útoky a kamarádké pošťuchování druhého pohlaví a odvahou a vytrvalostí se chlapecké převaze mohly rovnat.

První den, jak bývá na táborech zvykem, se i naše sestava rozdělila na dvě skupiny. To aby bylo proti komu bojovat v celotáborové hře o Osídlení nové planety. Družstvo Jupiterů a Ufonů svedlo v průběhu týdne několik bitev. Od šiškové války přes rozličná sportovní klání, hádanky a vědomostní soutěže až k cíli.

Během tábora jsme zažili skoro aprílové počasí, a tak v našich batůžcích nikdy nechyběla pláštěnka. Dalo by se říci, že bez pláštěnky už „ani ránu“, protože sotva jsme ji oblékli, za

chvíli přestalo pršet. Takže opět svlékat, usušit, skládat do batůžků a pokračovat v cestě. Nebylo to ale tak jednoduché. Jako by si s námi počasí také chtělo zahrát nějakou hru. Pravidlem se stalo, že sotva jsme pláštěnky usušili a schovali, zase začalo pršet. Nezbyvalo než celý koloběh opakovat a poté už jsme i skládali na čas.

V osídlování planety nás kroky zavedly na Děd k rozhledně, kde byla svedena již zmiňovaná šišková válka. Dalším důležitým bodem v našich cestách za poznáním byla výprava na nejvyšší strategický bod na planetě, kterým se pro nás stal Svatojánský kříž. I tady nás při výstupu několikrát pošádlilo počasí a v barevných pláštěnkách jsme obdivovali krajinu pod námi. Cestou zpět jsme si opakovali chráněné rostliny a zvířata, které se v dané lokalitě nacházejí. Věřím, že při pohledu na modrou kytku na louce si děti ještě dlouho budou pamatovat „Chrupu chlumní“, která je moc potrápila. Největší oblíbenosti se však u dětí těšila

Výprava na Dědu foto autor

Klubovna PC a její malí obyvatelé... foto

návštěva Aqua parku v Berouně, kde se i neplavci naučili plavat, a dopoledne strávené na trampolínách.

V klubovně Počítačového centra FCH Beroun, kde byla naše základna, jsme také nelenili. Děti zde malovaly veselá trička, hrály pantomimu a ve volném čase mohly na dětských PC programech procvičit zábavnou matematiku.

Závěrem nezbývá než ohodnotit výborný a kamarádský dětský kolektiv na 1*.

Těšíme se na další turnus. *Michaela Kubištová*

Ivana Sahulová

Na návštěvě skautského tábora

Nejdřív dálnice, potom silnice, pak silnička. Pak lesní asfaltka, odbočit vpravo, a potom už jen cesta vystlaná pískem a jehličím. „Jsme tu vůbec dobře? Prý by tu měly viset barevné fáborky z táborové hry!“ „Jo, tamhle něco je, jsme na správné cestě!“ Kořeny stromů, výmoly, hluboké vyježděné koleje plné bláta po dešti... po pár metrech číhají obrovské louže... a balvany... „No to je šílený! Tudy mám jet, jo? No to

je ŠÍLENÝ!!! Kudy, vpravo? Vlevo? Ono si to auto dělá, co chce... Abychom nezůstali viset... abych neprorazil vanu... No to je šílená cesta,“ úpí pan vikář, poněkud vyvedený z míry nečekanou terénní jízdou. Potkáváme skupinku berounských roverů, kteří jdou do lesa připravit hru na odpoledne. „Ta cesta už je v pohodě, před pár dny vypadala hůř,“ informuje Ondra. Poslední balvany, sešup dolů, a jsme tady, skoro uprostřed skautského tábora na řece Úhlavce nedaleko Kladrub u Stříbra.

Je právě polední klid. Vlajka na stožáru, úžasné ticho, letité smrky kolem, rozložitý mohutný dub za kuchyní, pod olšemi bublá říčka. Pár dní přšelo, táborové náměstí je trochu rozmoklé. Řada stanů,

naproti několik bílých týpí. V jídelně jsme zastihli **Petra - E. T.** a **Hanku Burešovou** nad přípravou programu a nezbytným papírováním. Odněkud se vynořili také **Průšovi**, později i vůdkyně střediska **Radost a naděje Lenka Čaplová**. Dozvídáme se, že je tu přes čtyřicet vlčat, světlušek, skautek, skautů, roverů a rangers.

Celý tábor stojí modelem pro pohlednici domů.

foto samospoušť

Převažuje „mužské“ osazenstvo – bratrů skautů je prostě víc. Všichni jsou zdraví a bez úrazů; i když ... tamhle vzadu je vidět zápas se zkříženými holemi, dřevo bije o dřevo, představuji si ty otlučené klouby; jenomže páni kluci jsou šikovni (a já jsem známá katastrofistka). Děti jsou tu už druhý týden a zatím se léčilo jen napadení vyhladovělymi klíšťaty. Je středa a tábor za pár dní v neděli 29.7. končí. Ale na to ještě nikdo ani nemyslí, za chvíli naopak začne „bojová“ hra.

Tábořiště před berounskými skauty obývali skauti z Černošic. Naše středisko je tu poprvé – v posledních letech se jezdilo k Rožmitálu. „Ale místo je dobré střídat, vždycky jsme někde nejvýš třikrát, aby se skauti dostali do různých míst a aby se nám tábory nepletly,“ dodává **Hanka Burešová**.

Odpolední klid končí, skauti a skautky se postupně vynořují ze svých stanů a vítají se s námi. (Jé, pane vikáři, vy jste se na nás přijel podívat?) To ani netuší, že jsme už při obhlídce tábora některé z nich zastihli „ležící, spící“. **Kuba Kodras** na mě volá, že ty šátky jsou „fakt moc pěkný!“ „No proto jsem taky přijela, abych viděla, jak vám to, roveři, sluší!“ Kuba se totiž na mě před časem obrátil s prosbou (a s důvěrou), že by potřebovali ušít červené lemování na skautské šátky, aby byli oblečení podle krojového předpisu. Řekl to tak hezky, že jsem nemohla odmítnout, a pak mě i pozval na tábor na návštěvu, a tak jsem poprosila **P. J. Pecinovského**, abych s ním mohla přijet.

Co nevidět začne velká bojová hra v lese. Zaslechla jsem, jak vedoucí vysvětlují společnými

Slavnostní oheň u příležitosti návštěvy rodičů. foto av

silami pravidla. Něco o hájení vlastního území a naopak o loupení na území „cizích“ družstev ... No to bude napínavé! Když celý tábor mizí v lese, jdu si prohlédnout táborové stavby. A napadá mě hned – pokrok nezastavíš! Jídelna a kuchyně – klasika. Celtový přístřešek – ale pozor! U stropu žárovky! Agregát... Elektrina – firma **Jerry a Siki**, nebo **Pat a Mat**? V kuchyni úžasná železná kamna, zkonstruovaná speciálně pro skautské tábory. Patří skautům z Černošic. Plátěná umývárna –

no ten přepych! (Tichá vzpomínka na vlastní skautská léta, na ledové vody potoka u Nezabudic a ještě ledovější Javornici. Kopřivy, pod nohama kluzké kameny, a hele, mýdlo uplavalo... a jaké bylo!) I sociální zařízení je na „vyšší úrovni“ – přímo

Na první pohled tábor připomíná nomádské časy Abrahamovy... foto av

přepychové budky. Ano, ovšem, pro tábory se výrazně změnilo předpis...

V kuchyni začíná příprava večere. Paní Průšová před kupou brambor, v ruce škrabku... No to jí musíme samozřejmě pomoci! Ve třech nám to jde rychleji, a tak brambory za chvíli mizí v hrnci. Odpoledne poklidně ubíhá, do tábora svítí sluníčko, ale pak se první skupiny vrací z lesa z bojové hry a vítězně třímají uloupené „kořisti“ z území „nepřítele“. Mělo to zřejmě dramatický průběh, obránci sváděli urputné boje s dobyvateli, provázené i šiřkovou palbou, jak nám líčí tři vlčata při večeři.

Píšťalka ohlašuje večerní nástup, vyrovnáváme se do řad na táborovém náměstí kolem stožáru. Vedoucí dne Hana Burešová hodnotí den, rozdává se došlá pošta – a pozor – **POKROK NEZASTAVÍŠ!** Dan Průša při nástupu čte vzkazy poslané elektronickou poštou! Zvláště jeden byl moc hezký – poděkování a pozdrav všem vedoucím, kteří se věnují dětem na táboře, poslali „odpočinutí rodiče“! Vlajka na stožáru pomalu klesá za zpěvu písně „Ó, Pane, zhasíná den...“, vlajková četa ji přímo předpisově odnáší do stanu. Táborový den končí a na znamení toho Hanka doslova vypáčí sekeru opravdu poctivě zaseknutou do špalku. Až se setmí, vzplane táborový oheň, u něhož dnes budou někteří chlapi skládat skautský slib. My ale odjíždíme raději před soumrakem, protože ta cesta lesem je opravdu dost „šilena“ i za světla...

Nahlédli jsme do táborového života našich skautů a skautek. Radost a naději určitě

nemají jen v názvu střediska, ale hlavně ve svých srdcích. A také kamarádství, přátelství a bratrství. Protože jak to tak vypadá, mají srdce dost velká, aby pro ně všechna tato slova nebyla jen prázdnými pojmy. Při nástupu zaznělo jako heslo čínské přísloví: „Zasad' do svého srdce zelený strom, a možná ti na něj přiletí pták.“ Myslím, že zelené stromy v srdcích našich skautů a skautek už jsou pěkně vzrostlé a košaté ...

Lidmila Fričová

Nástup v plné parádě, v popředí vlevo roveři... foto av

NABÍDKA :

Nabízíme audio a videozáznamy z těchto farních akcí: CD a DVD První svaté přijímání roku 2006 a 2004; koncerty: CD - Hudba pro žestě a varhany - Vladimír Roubal, CD - Gregoriánský chorál - Svatojacobská schola kantorum. Dále dvojalbum DVD z posvěcení varhan u sv. Jakuba 2004 a CD - Vánoční mše 2006 - Lukáš Petřvalský. Vše po 100 Kč,- objednávky se jménem a kontaktem možno vhodit do schránky **Dotazy a články** pro zpravodaj v kostele v Berouně, popřípadě elektronickou poštou na dprusa@c-box.cz. Výtěžek bude využit ve prospěch farnosti.

D. Průša

Milí farníci, anketa! Chtěli bychom vás požádat o vyplnění přiloženého dotazníku, jehož cílem je zjistit, zda Berounský zpravodaj odpovídá vašim potřebám a přáním a co by bylo možné případně zlepšit, změnit nebo jaká nová témata přidat. (Děkujeme velmi těm několika dobrým duším, které již dotazy zodpověděly, potřebovali bychom však ještě “hlasy” i vás ostatních.)

Každý měsíc se rozebere přibližně 200-250 výtisků. Nicméně ve farnosti Beroun a přidružených farnostech je přibližně 500 farníků. Prosíme o vyplnění dotazníku i vás, kteří zpravodaj nečtete, abychom se dozvěděli, proč vás nezaujal a co můžeme udělat pro to, abyste se i vy stali členy naší čtenářské obce. Své odpovědi můžete vložit do krabičky **Dotazy a příspěvky** na stolku s časopisy v kostele v Berouně a v Loděnici, či do schránky “BKZ” ve vestibulu fary v Berouně, případně kterémukoli členu redakce do rukou.

Předem děkujeme za váš čas!

MODLITBA MĚSÍCE :

Začátek nového školního roku přináší mnohým nemalou změnu životního rytmu. Bezstarostný a příjemný čas prázdnin dětem skončil. Také jejich rodičům, vychovatelům a učitelům nastávají nové starosti a povinnosti. Společná prosba o Boží požehnání se proto jeví jako velmi důležitá...

-jp-

SPOLEČNÝ ÚMYSL MODLITEB NA ZÁŘÍ :

••• *“Za KMŠ, za žáky, studenty, učitele a vychovatele”* •••

FARNÍ KRONIKA

JUBILEA: V srpnu oslavil 40 let pan **Pavel Tvrzník**. Dne 10. září 2007 oslaví narozeniny paní **Drahoslava Míková** z Berouna, *přejeme pokoj srdce, zdraví a Boží požehnání.* Ve stejný den oslaví krásných 35 let **Jana Čaplová** z Berouna. *Děkujeme za všechna její obdarování, za krásná divadélka pro děti, za její službu farnosti ve farní knihovně i v chrámovém sboru. Přejeme Radost a Lásku do dalšího života a též Požehnání k její současné činnosti - ke studiu herectví.*

-red-

Též k třicátému pátému výročí popřejeme 11. září **Aloisovi Vašků** z Loděnice. *Kéž mu Hospodin dá sílu “vydržet” mimo jiné ve vší práci pro farnost, ať už jako sazeč a “manažer” farního zpravodaje, správce webových stránek či účinná pomocná ruka*

Zpravodaj

skautů, mateřské školky a vůbec farnosti berounské i loděnické, a naplní jej i jeho rodinu Radostí a Pokojem!

-přátelé-

VZPOMÍNKA: Dne 1. 9. 2007 vzpomínáme 10. výročí úmrtí jáhna JUDr. ThMgr. pana **Stanislava Míky**. *Kdo jste ho znali, věnujte, prosíme, tichou modlitbu.* -man-

NAROZENÍ: Dne 10. července se narodila **Eliška Pexová** z Vráže, 30. července 2007 se v Berouně narodil **Matěj Koryčanský**. V úterý 28. srpna do Svatého Janu pod Skalou přibyl **Antonín Ševčík**. *Rodičům novorozeňátek přejeme a vyprošujeme Radost ruku v ruce se Silou a Požehnáním!*

KŘTINY: O prázdninách přijali svátost křtu **Martin Tomáš Ševčík** v kostele Narození sv. Jana Křtitele ve Svatém Janu pod Skalou, **Julie Rysová** v kostele sv. Václava v Loděnici, **Richard Jan Horký, Lucie Štefánková, David Toporčák a Matěj Koryčanský** v kostele sv. Jakuba v Berouně. *Kéž světlo křestní svíce svítí ve vašich životech každý den, všední i sváteční, po celý život!*

SVATBY: V červenci a srpnu uzavřeli církevní manželství **Milan Kavka a Martina Slabihoudková, Richard Jan Horký a Erika Marie Horká, Jan Lugar a Katarína Rottová** v kostele sv. Jakuba v Berouně, **Petr Novák a Ivana Chovanová, Jiří Zdílna a Jana Halasová** v kostele Nanebevzetí Panny Marie v Král. Dvoře a **Miloš Kajtman a Zdeňka Hrubešová** v kostele sv. Ludmily na Tetíně. *Ať jste ve vašich manželstvích vždy tři - vy dva a sám Hospodin!*

POHŘBY: Ve středu 29. 8. jsme se rozloučili s paní **Marií Weinerovou** z Berouna.

... Světlo věčné ať jí svítí..

OMLUVA: *Z technických důvodů letos nevyšel zpravodaj uprostřed prázdnin. Všichni ti, kdo pro vás farní časopis připravují, si v čase léta dopřáli jistě zaslouženého odpočinku a pauzy ve vydávání tak, jak je to ostatně zvykem v každém časopise či novinách. Věříme, že všechny důležité informace se k vám dostaly tradiční formou ohlášek a pokud vám vaše oblíbené farní periodikum chybělo, je to pro nás velkou ctí a číslo, které právě držíte v ruce, pro vás naším dárkem☺.*

Vaše novými silami naplněná redakce

Berounský katolický zpravodaj - měsíčník pro farnost Beroun a filiální kostely Loděnice, Železná, Tetín, Sv. Jan pod Skalou, Králův Dvůr - Počápy, Nižbor, Vráž, Hýskov, Strádonice, Hudlice a Chýňava. Redakce: P. Josef Pecinovský, Jaroslav Vacík, Ivana Vašků, Ivana Průšová, Lidmila Fričová, Alena T. Margraffová. Sazba: Alois Vašků. Písemné příspěvky možno odevzdat **nejpozději do 20. dne měsíce** do krabičky "Dotazy a příspěvky" v kostele či do schránky "BKZ" ve vestibulu fary.

Vydává Římskokatolická farnost Beroun, Seydlovo nám. 24, pro vnitřní potřebu.

V elektronické podobě na stránkách farnosti: **www.beroun.farnost.cz**

Příspěvek na jeden výtisk: 10,- Kč

č. ú. farnosti Beroun: **0361038389 / 0800**

Kontakt: far. ú. - 311 621 964, redakce - 602 129 195, 602 945 017, e-mail: **red.tym@seznam.cz**